

خبرها

تهدید هامانه، قیمت نفت را بالا برد

مهر: سخنان وزیر نفت ایران مبنی بر احتمال استفاده ایران از سلاح نفت در صورت حمله نظامی به ایران و همچنین افزایش تقاضای بنزین در آمریکا موجب شد بهای نفت پس از چندین هفته سکون، افزایش ۲/۲ درصدی پیدا کند. به گزارش بلومبرگ، تازه‌ترین گزارش مرکز اطلاعات انرژی آمریکا نشان داد که ذخایر بنزین این کشور در هفته منتهی به ۱۶ ژوئن فقط ۲۰ درصد افزایش یافته است که با توجه به روند افزایش تقاضا رقم نگران‌کننده‌ای است. بر اساس این گزارش، کانلم ویزی‌رومائه‌ن نیز دو روز پیش در گفت‌وگو با سیمای جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد که اگر ایران مورد حمله قرار گیرد، از سلاح نفت استفاده خواهد کرد، این سخن نیز تأثیر خود را بر بهای نفت گذاشت. بهای نفت که طی چند هفته اخیر روند ساکنی را دنبال ای می‌کرد و به پایین‌تر از هر بشکه ۷۰ دلار رسید بود، امروز دوشنبه در آغاز معاملات هفتگی بورس نیویورک به ۷۰ دلار و ۸۵ سنت رسید که ۱۸ درصد نسبت به رقم سال گذشته بیشتر است. بهای نفت در ۲۱ آوریل گذشته به ۷۵ دلار و ۳۵ سنت رسید که بالاترین رقم آن از سال ۱۹۸۳ یعنی آغاز مبادله نفت در بورس نیویورک است.

انتقال سهام نباید موجب انحصار شود

سازمان مدیریت ها: شرکت‌های دولتی بیش از اندازه بزرگ شده‌اند و ضروری است سهام این شرکت‌ها از بخش دولتی به بخش غیردولتی منتقل شود.
شرکت‌های مذکور به صورت انحصاری در اقتصاد ملی فعالیت‌های مربوط به خود را انجام می‌دهند، از این رو انتقال سهام از بخش دولتی به بخش غیردولتی نباید منجر به انحصار بخش خصوصی شود.
فرهاد رهبر معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در هفتمین نشست شورای مشورتی مدیران این سازمان با اظهار این مطلب افزود: تصمیم دولت مبنی بر انتقال شرکت‌های دولتی به محل اصلی فعالیتشان باعث کاهش هزینه‌ها عملیاتی و حل برخی از مشکلات شهر تهران خواهد شد.
به گزارش روابط عمومی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، وی حجم فعلی حضور شرکت‌های دولتی در تهران را با قاعده کسب و کار متناسب ندانست و از مدیران سازمان خواست برای تحقق این امر، وظایف و ماموریت‌های خود را انجام دهند.
به موجب این گزارش، در جلسه مذکور، حسن خوشپور مدیرکل دفتر امور بنگاه‌ها و خصوصی‌سازی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، حجم سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی را در سال ۱۳۸۵، ۳۲ هزار و ۳۹۰ میلیارد تومان اعلام کرد و گفت: انتقال بخش‌های خارج از کشور شرکت‌های دولتی در سال جاری استمرار خواهد داشت. وی افزود: برای نخستین بار در قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور پیش‌بینی شده است که در مورد شرکت‌های دولتی حق ویژه‌ای به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت امور اقتصاد و دارایی و در مجمع عمومی این شرکت‌ها داده شود. خوشپور بودجه‌ریزی شرکت‌های دولتی را براساس برنامه‌های توسعه، تعمیق بودجه‌ریزی عملیاتی، شفاف کردن قیمت تمام شده، ارتقای بهره‌وری، ایجاد انسجام در انجام امور و جلب فعالیت بخش غیردولتی دانست و گفت: درآمد شرکت‌های دولتی چهار برابر درآمدهای دولت است، بنابراین بررسی بودجه این شرکت‌ها از اهمیتی ویژه برخوردار است.

کلیات متمم بودجه ۸۵ رد شد

ایسنا : «ولی ملکی» از رد کلیات متمم بودجه ۸۵ دولت در کمسیون صنایع خبر داد و دلیل اصلی این امر را افزایش نقدینگی و تورم‌زا بودن متمم ۳/۴ هزار میلیارد دلاری دولت عنوان کرد.
مخبر کمیسیون صنایع مجلس شورای اسلامی متمم بودجه ۸۵ دولت را مشتمل بر سه بخش و بالغ بر ۳/۴ هزار میلیارد دلار عنوان کرد و گفت: متمم بودجه ۸۵ دولت مشتمل بر ۱۵۰۰ میلیون دلار برای بازپرداخت تسهی‌های دولت به بانک‌ها، ۱۳۴۰ میلیون دلار برای تسویه حساب پیمانکاران غیردولتی وزارتخانه‌های نیرو، راه، صنایع، مسکن و جهاد کشاورزی و ۵۵۰ میلیون دلار برای توسعه استان خوزستان است.
نماینده مسئولین شهر همچنین اطلاعات طرح حفظ کاربری اراضی زراعی و باغات را ناقص دانست و افزود: کمسیون صنایع به عنوان کمیسیون فرعی بررسی طرح حفظ کاربری اراضی زراعی و باغات ترجیح داد اطلاعات تکمیلی دولت در این خصوص را که در قالب لایحه به مجلس ارائه خواهد شد، دریافت کند تا طرح از جامعیت بیشتری برخوردار باشد.

ورود ۲ میلیون سیم‌کارت اپراتور دوم

مهر: رئیس کمیته مخابرات مجلس گفت: اپراتور دوم تلفن همراه از شهر یورماه اسمال واگذاری ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار سیم‌کارت را آغاز می‌کند.
رضمانعلی صادق‌زاده گفت: قرارداد اپراتور دوم از اواخر آذرماه ۸۴ اجرایی شده و واگذاری ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار سیم‌کارت از اواخر شهریورماه آغاز می‌شود. وی گفت: این اپراتور باید در مدت ۵ سال فعالیت تجاری در مجموع ۱۶ میلیون سیم‌کارت را واگذار کند.
اول است: وی درباره نظارت مجلس بر نحوه کار این اپراتور گفت: از آذرماه سال گذشته وقتی که قرارداد اپراتور دوم اجرایی شد وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مکلف شد هر سه ماه یک‌بار گزارشی از آخرین فعالیت‌های این شرکت را درباره پیشرفت پروژه و زمان بندی آن بدهد که آخرین گزارش در اسفندماه دریافت شد و وضعیت مناسب بود.
قرارداد اپراتور دوم پس از تصویب ترسیدن با ایران، میان شرکت ایرانسل و شرکت MTN آفریقا به امضا رسید.

-در عرصه فناوری اطلاعات و همچنین بخش عمومی بخش فراورده‌های نفتی پروژه کارت هوشمند سوخت با تبلیغات و الزامی که در مورد وجود آن در ماه‌های اخیر اعلام گردیده به‌عنوان یکی از پروژه‌های کلیدی و مطرح کشور معرفی شده است لذا موضوع بسیار قابل توجه و تامل است زیرا به‌دلیل تعدد مشکلاتی که قرار است با این کارت حل‌شود این مسئله دارای اهمیت چندجانبه است.
کارت هوشمند سوخت بنا به تعریف مقدماتی که هدف از ایجادآن بود تعیین میزان بنزین مصرفی کشور است که در این خصوص لازم است آمار کلی از وسایل نقلیه حاضر در کشور مشخص و تعیین گردد.
در حال حاضر قرار است این کارت در زمینه سهمیه‌بندی بنزین در کشور مورد استفاده قرار گیرد و خروجی‌های اضافه و فاچاق این فراورده را مشخص نماید و همچنین باید با ارائه سیستم پرداخت الکترونیکی مشکل پرداخت نقدی در جایگاه‌های سوخت را کاهش داده و از بین ببرد.
معضلی که متأسفانه هم اکنون با آن مواجه هستیم سیاستگزاری ناصحیح و مبتنی بر احساسات در زمینه‌های مختلف در این خصوص است که عموماً توسط مدیران و کارشناسان ارائه می‌گردد و هر روز نظرات و نحوه کاربرد این کارت را با روز پیش متفاوت

ادامه از صفحه ۱۱

طبیعاً این امور تا جایی که به دبیرخانه ارتباط پیدا کند، پیگیری و دنبال می‌شود. اما حوزه‌هایی مثل تجارت، دولت الکترونیک را باید به نهادهای خارج از دبیرخانه سپرد. کاری که باید انجام دهیم تهیه نظام جامع در این رابطه است.
■ دربرگیرنده چه عاونهایی است؟
باید در سطح کلان این نظام جامع را دید که دربرگیرنده تجارت الکترونیک، آمایش سرزمین، نقشه‌برداری و... است. حتی ما قصد داریم وظیفه آموزش الکترونیک (E-Learning) را هم بر عهده بگیریم. نهادهی که برنامه کلان را تدوین می‌کند، وظایف بخش‌های مختلف را نیز طبق آن برنامه کلان به دستگاه‌ها پیشنهاد می‌دهد. البته می‌تواند به شورای عالی اطلاع‌رسانی هم ارائه کند، تا تصویب شود. این ستاد مسئولیت نهادهای مدنی را مشخص می‌کند. طرح تکفای یک که تدوین شد، طرح تکفای دو هم در دست تدوین قرار دارد. این طرح پس از تصویب وظایف نهادها را مشخص می‌کند. بنابراین E-Government باید در دولت اجرا شود. یعنی هر کدام از وزارتخانه‌ها باید متکفل بخشی از این وظیفه باشند.

■ اما ایده اولیه از شورا بیرون آمد.

بله، طرح آن را ما تدوین کردیم و تکفای دو هم در دست تدوین است. این طرح مربوط به سیاستگزاری کلان کشور است. البته براساس قراردادهای گذشته در دست اجراست. پس از عرضه این طرح امیدواریم دولت به تبع نیازها و نیروی انسانی ای که دارد آن را اجرا کند.

■ منظور من نحوه اجرای دولت الکترونیک نبود. به هر حال پس از مشخص شدن یک سیاستگزاری کلان دستگاه‌ها موظف به اجرا می‌شوند. که این بحث در مرحله بعدی قرار می‌گیرد. نکته اینجااست که در دوره جدید به نظر می‌رسد بخش‌هایی از تکفا مغفول مانده است و رویکرد دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی معطوف به «فرهنگ» شده به طوری که سیاستگزاری ای که در گذشته در ارتباط با مسائل اقتصادی صورت می‌گرفت، عملاً کنار رفته است. آیا واقعاً این بخش‌ها جزء اولویتهای شما به عنوان دبیر شورای عالی اطلاع‌رسانی قرار ندارد؟

البته بخش‌های سیاستگزاری این موضوعات جزء شرح وظایف دبیرخانه است، قطعاً دنبال می‌شود. اما بخش‌های مربوط به تجارت با ایجاد شدن شورای عالی فناوری اطلاعات در دولت تقریباً منفک شد. به این دلیل که اعضای شورای عالی فناوری اطلاعات و وزاری مرتبط به این حوزه‌ها تشکیل می‌دهند. ما این حوزه‌ها را به شورای عالی اطلاعات واگذار کردیم.

■ این اتفاق از کی افتاد؟

از دوره جدید، یعنی تقریباً یک سالی می‌شود که چنین تقسیم وظایفی صورت گرفته اما در عین حال باید فعالیت‌ها فراتر از سیاستگزاری باشد و در دل وزارتخانه‌ها صورت بگیرد.

طرح تکفای او که از گذشته بوده و در دست اجراست را به پایان می‌رسانیم اما ان‌شاءالله پس از این طرح، دبیرخانه بیشترین تمرکز خود را بر روی طرح‌های فرهنگی و اجتماعی قرار دهد. البته بدان معنا نیست که سیر حوزه‌ها مغفول می‌ماند. اما در درجه دوم اولویت خواهد بود.

اگر هم مشخص شود مباحثی زمین مانده و یا به

هر دلیل متکفل ندارند ما حتماً آن را پیگیری می‌کنیم.

■ محتوای تکفای دو ادامه تکفای یک است؟

توسعه کاربری فناوری اطلاعات در کل کشور و روشن کردن وظیفه دستگاه‌ها در این رابطه که اصطلاحاً Digital Devide (شکاف الکترونیک) هم گفته می‌شود از آن جمله است. اگر بتوانیم شکاف الکترونیک در کشور را با کشورهای توسعه‌یافته تا حدودی پر کنیم، به سطح قابل قبول مورد نظر تکفای دو رسیده‌ایم. اما ما هنوز به آن سطح نرسیده‌ایم. تولید اطلاعات یعنی محتواهایی که سامان داده شده است، در مقابل محتواهایی که بدون انباشت خاصی وجود دارد و بازیابی اطلاعات در آن به سختی انجام می‌شود. در حال حاضر با چنین مشکلی رو به‌رو

جلوه می‌دهد. صرف‌نظر از آن و همچنین فارغ از حرف و حدیث‌هایی که در ارتباط با اعتبار پروژه مورد بحث و واگذاری آن به پیمانکارانی که به هیچ وجه توانمندی اجرای این پروژه عظیم را ندارند باید با دید و نگاهی واقع‌بینانه مزایا و معایب آن را مورد بررسی قرار داد. هم اکنون مسئولان این پروژه بر این باورند که تنها بحث سهمیه‌بندی بنزین می‌تواند از این طریق مرتفع گردد و عمده تمرکز نیز بر روی ایجاد شبکه‌ای برای سهمیه‌بندی بنزین و اجرای آن از طریق کارت‌های الکترونیکی است. این پروژه باید نوع کاستی‌هایی که در عرصه‌های دیگر خصوصاً در زمینه آمار و با نشتی‌های فراورده‌های نفتی وجود دارد را مشخص کند. اما از سوی دیگر با توجه به حجم بالای اعتباری که برای اجرای آن در نظر گرفته شده می‌توان آن را به شکل یک پروژه چندمنظره دیگر در زمینه فناوری اطلاعات در نظر گرفت. موضوع پرداخت الکترونیکی از جمله مباحث بر زمین مانده است که هنوز اسیر پراکندگی‌ها و بی‌سامانی‌هایی است که با نگاه جزیره‌ای پروژه‌ها به یک یا چند بانک و همچنین تمرکز برای استفاده از اسکناس به جای کارت الکترونیکی که اخیراً مطرح شده بر همین مسیر کج و معوج فعلی باقی بماند

تغییر مشی شورای عالی اطلاع‌رسانی

هستیم. اگر تولید شده ساماندهی ندارد.

■ چه اقدامی در این رابطه انجام خواهد شد؟

توسعه فناوری اطلاعات مشخص شود. تکفای دو گام بعدی را برخواهد داشت.

■ در گذشته و مطابق با طرح تکفا که اصطلاحاً تکفای یک نامیده شده شورا امور اجرایی را هم بر عهده داشت. مثلاً ثبت وب سایت‌های دولتی توسط دبیرخانه صورت گرفت. آیا در دوره جدید هم این کار ادامه می‌یابد؟

قطعاً همین‌طور است. بخش‌های زیربنایی طرح تکفای دو به دنبال این است که هر حوزه، نهاد و وزارتخانه چه طرح‌هایی را دنبال کند تا به هدف خود برسد. در حال حاضر طرح‌های بسیار کلانی از نهادهایی بسیار کوچک به دست ما رسیده که باید در آن حتماً ساماندهی اطلاعات انجام شود تا قابل اجرا شود. ثبت دامین (Domain) کار کوچکی است که با کمترین هزینه صورت می‌گیرد. اما مهم این است که پس از راه‌اندازی یک سایت چگونه خدمات در اختیار مردم قرار گیرد. این موضوع بسیار مهم است. باید دسترسی مردم آسان باشد و امنیت روانی و تجاری آنها تأمین شود. پس از آن خدمت باید به نحو بهینه عرضه شود. برای این کار باید تلاش بسیاری صورت بگیرد. هنوز اطلاعات یک نهاد بین چند مدیر یک دستگاه محدود است. حتی یکی از مشکلاتی که در رابطه با اجرای بودجه عملیاتی داریم، همین موضوع است. اما امیدواریم که با تصویب طرح تکفای دو دستگاه‌ها احساس مسئولیت کنند. به طوری که اگر هر دستگاهی کند حرکت کند، در نوع خدمتگزاری

عقب خواهد ماند. اگر این فرهنگ ایجاد شود می‌توان به تکفای دو امیدوار بود.

■ یکی از مشکلاتی که پس از ایجاد وب سایت‌های دولتی مطابق با طرح تکفا به وجود آمد، کندی در روز شدن این وب سایت‌ها بود. این موضوع مشکلات زیادی را در مسیر دولت الکترونیک ایجاد کرده. آیا دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی برنامه‌ای برای این موضوع دارد؟

طرح تکفا، طرح فناوری اطلاعات ایجاد کرد به طوری که هر وزارتخانه و سازمانی احساس کرد این سایت نداشته باشد، یک چیزی کم

دارد. در حالی که ما قصد داریم بررسی کنیم که این دستگاه‌ها هر کدام چقدر تولید محتوا دارند. اگر این ارزیابی‌ها صورت بگیرد و ما اطلاع‌بدیم که نهادهای مدنی چه میزان در وسیع کردن اطلاعات درون سایت خود فعال بوده‌اند، شاید تحولی صورت بگیرد. در حالی که الان برخی مدیران فکر می‌کنند اگر یک وب سایت ثبت کرده‌اند تمام‌شده است. در حالی که نگهداری پایگاه کار روزانه است. چون نوع ارائه خدمات در دستگاه‌ها هم هر روز در حال تغییر است. نهاد تولیدکننده اطلاعات باید تولیداتش روزانه باشد. در حالی که برخی از سایت‌ها آخرین روزآمد شدنشان مثلاً مربوط به شش ماه پیش است. این موضوع نشان می‌دهد که ما هنوز ناقص داریم. به نظر باید قبل از آنکه ببینیم چه باید کرد، باید ریشه‌یابی کنیم که چرا چنین موضوعی اتفاق افتاده است.

■ ارزیابی شما چیست؟

دسترسی وسیع نیست. مردم هنوز با کارت‌های ناکارآمدی سروکار دارند که حتی یک ای‌میل را باز نمی‌کند. هنوز سخت‌افزارهای لازم در منازل نیست. البته برخی شهرها مثل قم، اصفهان و تهران رشد خوبی داشته‌اند. اما در بسیاری از شهرها این اتفاق نیفتاده است. مردم هنوز به صورت سنتی سعی می‌کنند نیازهای خود را برطرف کنند. اما قشری هم که از IT استفاده می‌کنند جوانانی هستند که نیاز به خدمات دولتی ندارند. البته نمی‌خواهم این شیوه را نفی کنم. مشکل دیگر ما عدم آگاهی مدیران ارشد

اقتصاد ایران

کارت هوشمند سوخت و مصرف بنزین

*سید عماد حسینی**

حال آنکه پروژه عظیمی همانند کارت هوشمند پیش از اجرا می‌تواند با توجه بیشتر به موضوع پرداخت الکترونیکی و اجباری نمودن استفاده از نقطه عطف و تحرکی در این مسیر محسوب گردد در غیر این صورت استفاده از کلمه هوشمند اصولاً بی‌مفهوم و خارج از اصول و چارچوب تعریف شده تلقی می‌گردد همانند تعریف سیستم بانکداری الکترونیکی برای مجموعه بانکی کشور است که تنها به سیستم ATM آن هم فقط برای محدودی از این دستگاه‌ها مجهز است. از طرفی به‌نظر نمی‌رسد کارت هوشمند راه حل نهایی برای مبارزه با مصرف بی‌رویه بنزین در ایران باشد. مبارزه با مشکل مصرف بنزین یک عزم ملی بین دولت و ملت است تا با ایجاد ابزارهای بازدارنده فرهنگ درست مصرف کردن را که یکی از راه‌حل‌ها تثبیت قیمت تمام شده سوخت توزیع شده در کشور می‌باشد رواج دهد. زیرا هم اکنون سوخت در ایران بدون احتساب بهای سوخت که بشکه‌ای بالغ بر ۶۰ دلار است به پالایشگاه‌ها صفر تحویل می‌شود و بعد از تولید بنزین در پالایشگاه و همچنین وارد کردن سوخت از خارج کشور با استفاده از یارانه قیمت تمام شده ۸۰۰ ریال محاسبه و دریافت می‌شود و این مسئله همیشه انگیزه

سوءاستفاده از سوخت در ایران را بالقوه نشان می‌دهد و کارت هوشمند می‌تواند تا ۵۰ درصد با این مشکل مقابله کند. مسئولان کارت هوشمند در کنار اعتبار کلان که برای این منظور خرج می‌نمایند باید توجهی ویژه به رشد فرهنگ الکترونیکی در کشور انجام دهند و این کارت را صرفاً به یک چرخه اضافه در مسیر زندگی مردم جامعه تبدیل نسازند. نکته قابل تامل دیگر که در این خصوص مطرح است این است: پروژه‌ای که تاکنون برای آن بیش از ۶۰ میلیارد تومان هزینه شده قرار است تنها برای سهمیه‌بندی به کار آید در حالی که با این مقدار هزینه می‌توان اساس فرهنگ پرداخت الکترونیکی را در کشور متحول کرد. همه‌ها همواره شاهد سر و کله زدن مأمور آن پمپ بنزین با مردم سر مبلغ ناچیز بوده‌ایم و این پروژه که نام هوشمند را یدک می‌کشد می‌تواند در بخش مهمی از زندگی روزمره مردم به کار آید. مردم ما هنوز وقتی که می‌خواهند خرید کنند از دستگاه‌های کارت‌خوان و خودپرداز پول می‌گیرند و بعد به فروشگاه‌ها جهت خرید مراجعه می‌کنند. بنابراین باید فرهنگ عمومی را در این خصوص ارتقا دهیم. البته در این پروژه‌ها بحث‌های بسیار زیاد دیگر هم مطرح است که به موقع بدان اشاره می‌کنیم.

*** نماینده قروه و عضو کمیسیون انرژی**

■ در رابطه با بودجه طرح تکفا بحث‌های زیادی شد. شایعه بود ارقام طرح غیر واقعی تخصیص یافته است. آیا بررسی در این دوره صورت گرفته است؟
یکی از مشکلاتی که در سال‌های گذشته داشتیم این بوده که منابع شورای عالی اطلاع‌رسانی در اختیار دبیرخانه قرار نگرفته است. سال گذشته قرار بود مبلغی را جهت توسعه و سیاستگزاری در این زمینه اختصاص دهند اما با وجود تصویب یک چهارم آن در اختیار دبیرخانه قرار گرفته است. این مسائل اگر ادامه یابد، نمی‌توانیم کار چندانی انجام دهیم.

■ اما هم با این چالش روبه‌رو هستیم؟

بله، دغدغه‌ها ناشی از سال‌های گذشته بوده. البته درصدد هستیم با تشکیل اولین جلسه شورای عالی اطلاع‌رسانی در دوره جدید این مشکل را مطرح و حل کنیم.

■ این طلب چه میزان است؟

حدود ۷۰ درصد منابع خود را نگرفته‌ایم. عملاً

بسیاری از کارهایی که قصد داشتیم انجام دهیم از جمله برخی از قرارداده‌ها به خاطر دیون متوقف شده است.

■ مهمترین قراردادی که از طرح تکفا بودجه می‌گرفته، چه بوده است؟

طرح تکفای دو، یکسری اقدامات که در رابطه با خط و زبان فارسی انجام می‌دادیم و البته طراحی سیستم عامل ملی.

■ سیستم عامل ملی در چه مرحله‌ای است؟

این سیستم قرار است جایگزین ویندوز شود. این طرح مجهز به سیستم متن باز است.

■ دبیرخانه آن را اجرا می‌کند؟

نه، ما پشتیبان این طرح هستیم. با کمک شورای عالی انفورماتیک طراحی شده است. این سیستم موضوعی ملی و امنیتی است. اگر در WTO عضو شویم یکی از مشکلات ما همین برنامه ویندوز است که برای هر کدام از آنها باید به شرکت مایکروسافت جریمه بپردازیم. به خصوص بخش‌های دولتی که باید مدبران ما آگاهی کامل بدهد. آماری که ما از پژوهش‌های موجود داریم تا جایی‌که ارتباط داشته‌ام، نسبتاً موفق بوده و علاقه‌ای ایجاد شده. اما چالش جدی‌ای که با مسئولان ارشد دولتی داریم – از گذشته هم بوده – در این است که کسانی که در گذشته به IT آشنا بوده‌اند، این آگاهی را با خود آورده‌اند، اما کسانی که این آگاهی را نداشته‌اند و یا ناقص بوده به طور طبیعی الان وقت این کار را ندارند. چون کارهای روزمره زیادی دارند.

■ قصد من از طرح این پرسش این بود که تماس الکترونیکی با دستگاه‌ها رسمیت ندارد؟
البته در هیچ کجای دنیا نامه و مکاتبات الکترونیک رسمیت ندارد و در سطحی پایین‌تر از نامه‌ها به مکاتبه است. چون نامه مکاتبه ثبت می‌شود و مهرور به مهر است. اما اینگونه نیست که مراودات الکترونیک غیررسمی باشد. همین تجارت الکترونیک یک شیوه است. این اتفاقات واقعی است که در ایران هم به تدریج صورت می‌گیرد.

■ قبول دارید که این وزارتخانه‌ها حتی یک درصد روابط الکترونیک خود را به روز کنندند، باعث فرهنگ‌سازی می‌شود؟

قطعاً همین‌طور است. رشد فناوری اطلاعات تصاعدی است و هر میزان که در آن سرمایه‌گذاری کنید، بازدهی و کارآمدی نظام چندین برابر می‌شود. واقعاً اگر می‌خواهیم مشکلاتمان توسعه یابد باید توجه ویژه‌ای به فناوری اطلاعات داشته باشیم. اگر ما موفق نشویم فناوری اطلاعات را به جایگاه خودش برسانیم مسلماً توسعه کشور دچار چالش می‌شود.

■ فعالیت وب سایت‌ها و اخیراً دامنه نفوذ وب سایت‌های شخصی افزایش یافته است. آیا دبیرخانه کنترل و نظارتی بر محتوای وب سایت‌های موجود خواهد داشت؟
نظارت بر محتوا وظیفه‌ما نیست. وقتی طرح تبدیل به فعالیت می‌شود، از حوزه ما خارج می‌شود. البته ممکن است کمک و مشورتی در این رابطه به شورای عالی انقلاب فرهنگی و قوه قضائیه بدهیم.

■ اعلام نظر هم نمی‌کنید؟

ممکن است نظر کارشناسی بدهیم اما نه در رابطه با اشخاص، بلکه راجع به ضوابط مثلاً فرض کنید امنیت ملی به خطر بیفتد، یا وب سایتی درست شود که ساختن بعب را به جوانان آموزش دهد خب این موضوع امنیت ملی را به خطر می‌اندازد. ممکن است در تدوین قانون به این نکته توجه کنیم. این ضوابط را در کار کارشناسی مورد توجه قرار خواهیم داد. اما اجرای آن در حوزه مسئولیت ما نیست.

سال سوم ■ شماره ۷۹۴ *شرق*

ادامه از صفحه ۱۱

ناسامانی اجتماعی و سیاستگزاری اقتصادی

فرض کنید کشور مفروض درست در مقطعی که دست به کار تکثیر فرهنگ جمعیت شده در جنگ بزرگ و فراگیر برای مدتی طولانی نیز گرفتار آمده که پیامد اقتصادی آن کاهش شدیدی درآمد سرانه در دوره‌ای قریب به سه‌ده سال بوده است. کاهش زیاد درآمد سرانه در دوره ذکر شده باعث شده است که والدین فرزندانی که امروز خیل عظیم جوانان را تشکیل می‌دهند، فاقد سرمایه لازم برای انتقال به فرزندانشان باشند و نتوانند بینه اقتصادی لازم را برای رفاه مناسب نسل بعد فراهم کنند. در دوره ذکر شده هر چند خانواده‌ها بسیار فقیرتر شدند اما دولت به امر توسعه کمی آموزش اهمیت بسیار داده و باعث شده است تا جوانان جویای کار دارای مدرک تحصیلی بالا باشند. از سوی دیگر تحولات ترکیب جنسیتی جمعیتی و نیز توسعه زیاد آموزش عالی و افزایش پوشش تحصیلی زنان به تدریج عرضه نیروی کار آنان را افزایش داده و در کنار شرایط تورمی و فشار بر بودجه خانوار، موجب افزایش قابل توجه نرخ مشارکت زنان شده است. می‌توان تصور کرد که عدم پاسخگویی مناسب اقتصاد به شوک عرضه نیروی کار از طریق توسعه سرمایه‌گذاری‌ها و افزایش ظرفیت‌های تولیدی، ناسامانی‌های اجتماعی و فرهنگی فراوانی را ایجاد کند. افزایش بیکاری سرپرستان خانوارهای یک تا سه نفره منجر به شدت گرفتن پدیده اعتیاد می‌شود که در نتیجه آن بخشی از جمعیت کشور که می‌توانند با تحرکشان پیام‌آور رفاه و نشاط باشند گرفتار خمودی و خساری می‌شوند. گسترش روزافزون جنایات و فجایع انسانی که با قساوت فراوان هر روز خانواده‌هایی از جمعیت کشور را جریحه‌دار می‌کند و جامعه را با آشفتگی روحی ناشی از احساس ناامنی مواجه می‌سازد، بخش دیگری از پیامدهای بیکاری را تشکیل می‌دهد. تحولات ساختار جنسیتی جمعیت کشور در کنار بسیاری از مشکلات فرهنگی، فحشا را به صورت مشکلی بسیار بزرگ از سطح مدارس تا بقیه مراکز جمعیتی، به صورت پدیده‌ای عیان که در جای‌جای خیابان‌ها قابل مشاهده است به نمایش می‌شود. در مجموع فرض کنیم شما در جایی قرار دارید که اخیراً مربوط به اعتیاد، فقر، فحشا و ناامنی، جرم و جنایت همه‌روزه در اختیارتان قرار می‌گیرد و احساس می‌کنید که بنیان‌های اخلاقی جامعه به طور جدی در معرض تهدید قرار دارد. واکنش شما به شرایط ذکر شده چه خواهد بود؟

– ممکن است گروهی از شما به نظراتان برسد که قدرت‌های جهانی مختلف پیشرفت ما هستند و آنچه که به‌عنوان ناسامانی‌های اجتماعی در جامعه ما در حال گسترش است ناشی از چنین رویکردی است. این تحلیل هر چند از طریق ساده‌سازی بسیار زیاد یک مشکل بزرگ، مرکز مشکل را به دهن در داخل به حلال خود تبدیل می‌کند، اما هر به حال همچنان ما را در مقابل این عنوان قرار می‌دهد که هزینه‌های سنگین اجتماعی‌ای ذکر شده توجیه‌کننده به دست آوردن کدام منفعت‌اند و از تحلیل هزینه و فایده در این زمینه چه نتیجه‌ای حاصل می‌شود.

– ممکن است گروهی دیگر ماهیت مشکل را فرهنگی ارزیابی کنند و راه‌حل را نیز فرهنگی ببانند. ادامه تبلیغ و ترویج ارزش‌های اخلاقی و رفتاری از طریق رسانه‌های ملی سخنرانی‌های مختلف فراگیر، ساختن فیلم‌ها و سریال‌های در مذمت اعتیاد و در ثنای زندگی‌ای پاک و فذاکارانه و غیره راه‌حل مطلوب از منظر این تحلیل است.

به یاد دارم که در زمانی نه چندان دور کمتر از سیست سال گذشته، تایلنده به‌عنوان فرد فساد و فحشا در دنیا معروف بود به گونه‌ای که سفرهای معمولی خود را در ایران به تایلند ممنوع بود. فحشا پس از برنج غوین عامل کسب درآمد ارزی برای تایلند بود. این عارضه بزرگ اجتماعی و فرهنگی پس از ورود تایلند به عرصه نوحاسگنان صنعتی و انجام قابل توجه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به تدریج رنگ و بایز و ضعیف و ضعیف‌تر می‌شود. لذا شاید گروهی از شما به این تحلیل برسید که رونق و شکوفایی اقتصادی و نیز توسعه مشارکت‌های سیاسی می‌توانند باعث گسترش فعالیت‌های اخلاق و سازنده مردم شده و امنیت و رفاه را افزایش بدهد. طبیعتاً در صورتی که گزینه کار با مدنظر قرار دهید ناچار خواهید بود تا شرایط محیطی امن و انگیزاننده‌ای را برای بخش خصوصی فراهم کنید تا سرمایه‌گذاری کند از سوی دیگر از آنجا که کشور به صادرات صنعتی احتیاج دارد به ناچار باید اولاً ارتباطات خارجی را به گونه‌ای تنظیم کنید که کشور درگیر تلاطم نشده و ثانیاً شرکت‌های مختلف خارجی را به انجام سرمایه‌گذاری مستقیم و مشترک دعوت کنید.

اما اگر شما کمی زیرک باشید و البته کوتاه‌بین، ممکن است سیاستمداران راه‌اندازه ارائه کنند که هدف اصلی‌ای را که دنبال می‌کند صرفاً جلب رضایت مقطعی مردم باشد. تولیدکننده را با کاهش نرخ بهره، تیروی کار را با

افزایش مستعزم، مصرف‌کننده را با افزایش واردات و مردم را با افزایش مخارج عمومی دولت از عملکرد خودتان راضی نگه دارید. اما نکته در اینجا این است که راه‌حل‌های اخیر به‌رغم تفاوت‌های بسیار زیاد با یکدیگر در یک ویژگی مشترکند و آن از بین بردن فرصت‌های شغلی است و این برای اقتصادی که برای آن اشتغال به‌عنوان اولین و مهمترین مشکل قلمداد می‌شود، سمی مهلک است.

منبع : www.rastak.com

توضیح و تصحیح

شازند: در مصاحبه دیروز سردار عابد، جانشین قراقره ساندگی خاتم‌الانبیا که در صفحه دوازده به چاپ رسیده برخی جملات نامناسب بود که به شرح ذیل اصلاح می‌شود:
۱- ارزش پروژه‌های اجرا شده توسط قراقرگه تاکنون ۲/۵ تا ۳ هزار میلیارد تومان بوده است. این میزان به غیر از پروژه‌های اخیر قراقرگه نظیر خط لوله انتقال گاز عسلویه به ایرانرشن و فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی است.

۲- خیلی از پیمانکاران در مناقصه شرکت نمی‌کنند

و می‌گویند که کار را مثلاً به فلان پیمانکار می‌خواهند

بدهند. آیا کارفرما به ما می‌گوید فقط شما بیایید؟! این

فرقی نیست.

۳- متأسفانه در برخی شرایط می‌بینیم که پیمانکاران به کارفرما می‌گویند مثلاً اگر فلان مسئله را انجام ندهند کار

را تمام نمی‌کنند. این بد است.